

vel ikke Meget til de Handlende, men det kan dog ske. Men ogsaa ved Bundgarn, hvor der findes en saa betydelig Mængde Fisk, ere mange af disse døde, inden de naae Vandets Overflade, og det Samme sker ved almindelige Net. Der er det meget almindeligt, at de fangne Fisk sprælle saa længe i Nettet, at de dø og blive optagne i død Tilstand. Derfor har man ikke ment at kunne lade Lovforslagets Bestemmelse i saa Henseende staa; dette Punkt skal jeg nu henstille til det høie Thing og den høitærede Minister. Med disse saa Bemærkninger tillader Udvalget sig at indstille Lovforslaget og Endringerne til det høie Things Vedtagelse.

N. Tjørgensen: Ja, jeg fik i Grunden mere Støtte fra den ærede Ordfører for min Mindretalsstilling i Udvalget, end jeg havde turdet vente. Den ærede Ordfører sagde adskillige gode og vægtige Ord om Færen ved disse Statstilhynsmænd. Jeg skal dog alligevel søge at begrunde den Særstilling, jeg har taget i Udvalgets Betænkning, og den Frygt, jeg nærer for disse Tilhynsmænd. So længere jeg som Medlem af Udvalget har slyset med det foreliggende Lovforslag og med dets Historie, desto stærkere har det slaat mig, at hele Lovforslaget hviler paa et noget usikkert Grundlag. Det forekommer mig, at Lovforslaget er bygget noget mere paa Forordninger end paa Kjendsgjerninger. Jeg skal tillade mig at minde om de Forandringer, som det er undergaaet, jeg skal gjøre det ganske kort. Lovforslaget kan i Aar holde sit tiaarige Jubilæum, for 10 Aar siden blev det første Gang forelagt det høie Landsting. Det havde den Gang en helt anden Skikkelse end den, hvori vi nu have det for os. Under Forhandlingerne i Landstinget blev det forandret i adskillige ogsaa væsentlige Punkter. Disse Forandringer bleve godkendte af den høitærede Minister, og Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det kom fra Landstinget, blev forelagt Folkethinget. Det kom ikke samme Aar til Behandling, men derimod næste Aar 1879—80 fik det en grundig Behandling nede i Folkethinget. Det viste sig, at man der havde ondt ved at indtage en bestemt Stilling til Forslaget, og jeg tror, at det stammede fra den Uklarhed i Grundlaget, at der ikke forelaa bestemte Kjendsgjerninger, hvorpaa Forslaget var bygget. Man kom imidlertid til en anden Stilling under 2den Behandling, man vedtog adskillige Endringer, og Lovforslaget fik en Skikkelse, der i Meget nærmer sig den, hvori det nu foreligger for os. Ved 3die Behandling viste der sig en endnu stærkere Uklarhed over For-

slaget fra adskillige Medlemmers Side. Det blev derfor vist tilbage til et forstærket Udvalg, og ved den senere fortsatte 3die Behandling kom Folkethinget til det Resultat, at det ikke paa det givne Grundlag turde fastholde, hvad det havde vedtaget ved 2den Behandling, men maatte indskrænke Loven til væsentlig at indeholde Oprettelsen af et Statslaboratorium, der kunde paabegynde de Underøgelser, hvorpaa maaste en senere Lov om Tilsynet kunde bygges. Ved at gennemarbejde det foreliggende Forslag er jeg kommet til et noget lignende Resultat. Det forekommer mig, at vi til Trods for de 10 Aar, som ere hengaaede siden den Tid, endnu have for saa Kjendsgjerninger, hvorpaa vi kunne begrunde Vedtagelsen af det, som foreligger. Det, som jeg mener, der er mest Betænkelse ved at gaa ind paa, er de mange Tilhynsmænd, de 10. Det, at oprette et Statslaboratorium, mener jeg, vi maa gjøre saa snart som muligt for som sagt at faae et Grundlag for et Tilsyn, dersom det skulde vise sig fornødent. Men nærværende Lovforslag kræver, for at se det fra den finansielle Side, ikke saa ganske saa Udgifter. Foruden Udgifterne til Laboratoriet og de Embedsmænd, som derved skulle ansættes, forlanges der 10 Tilhynsmænd, som skulle have Løn, Rejsepenge og Godtgjørelse for alle de Udgifter, der følge af en saadan Rejsen omkring i Landet for at undersøge Levnetsmidlerne paa de forskellige Steder. Denne Udgift kan man naturligvis nok høre, naar det var aldeles nødvendigt med dette Tilsyn, men man maa dog se en saadan Udgift i Forbindelse med alle de øvrige Krav, der stilles, og de ere, naar man tager de Lovforslag, der ere forelagte Rigsdagen i Aar, ikke saa ganske ubetydelige. Der er jo forlangt en Forøgelse af Embedsmændene, en Forøgelse af Officererne til Hæren, til Søværnet, til Kjøbenhavn's Forstærkning og Forplejningskorpsen, og der er forlangt en Forøgelse af Professorerne ved Universitetet, den polytekniske Læreanstalt og Landhøjskolen, fremdeles er der forlangt en Forøgelse af Embedsmændene ved Post-, Telegraf- og Toldvæsenet, Rigsarkivet osv. Alt dette løber op til saa betydelige Summer, at man virkelig har Grund til at vende disse Bevillinger en Gang i Haanden, inden man giver dem. Men som sagt, dersom det var nødvendigt med disse Tilhynsmænd, for at Loven kunde faae væsentlig Betydning, kunde jeg ogsaa gaa med dertil, men det forekommer mig, at de ikke ere nødvendige. Vi have jo som bekendt vort Polititil at føre Tilsyn med Overholdelsen af Lovgivningen, og vi have